

Всьому свій час!..

15 липня – 90 років від дня народження Марії Познанської

*Всьому свій час! – почула я від мами,
І грядочку засіяла квітками,
Щоб виростали квіти мої вчасно,
Щоб розквітали весело і ясно!*

Марія Познанська

Її вірші хочеться порівняти з весняними квітами — жовтими кульбабками, що радісно всміхаються блакитному небу, спрагло п'ють весняні дощички і тягнуться до сонця, як і малі читачі Марії Познанської. Не випадково, що її перша книга називається «Мій квітник».

«Всі ми родом з дитинства ...» — саме це відчуття ніколи не повинні втрачати дитячі письменники, оскільки без нього вони не зможуть писати для дітей. Дитинство Марії Познанської, яка народилася 15 липня 1917 року, минало у важкі роки, але було по-своєму щасливим і радісним. Зачитуючись «Кобзарем», мала Марійка знаходила змальовані Шевченком картини у своєму рідному селі Петрашівці на Київщині («розцвіла в долині червона калина», «хлопочуться каченята поміж осокою»), бігала до столітнього дуба в кінці городу, щоб потужити над долею Катерини, а ще сама складала і наспівувала подружкам пісні, не зізнаючись, що правда, хто їх автор. Змалку пізнала також Марія труднощі та радощі селянської праці в колгоспі. У двадцять років, мріючи стати вчителькою, вона вступила до Білоцерківського педагогічного училища. А далі були роки війни, навчання в Київському педагогічному інституті на літературному факультеті, активна участь у літературній студії при журналі «Дніпро», і, нарешті, перша книжка для дітей ...

Марії Познанській пощастило на вчителів у літературі: на творчий шлях молоду дитячу поетесу благословив Павло Тичина, добрими словами підтримав Самуїл Маршак, схвально відгукнувся на її перший збірник Корній Чуковський. Певно, що його відгук був для Познанської найдорожчим. Добре ж відомо, яким суворим та невблаганним критиком для дитячих поетів був тоді «дідусь Корній» ...

Щасливо поєднуючи в собі талант педагога і поета, Марія Познанська здобула славу серед своїх читачів-малюків, яким розповідала «про цікаві речі». Вона ніколи не відступала від свого принципу: для малечі слід писати відверто, серйозно й дохідливо. І зараз більшість її віршів не втратили своєї актуальності та популярності. Хочете дізнатися про працю хлібороба або лікаря, завітати до заповіднику «Асканія-Нова» чи до цирку на веселу залізницю Дурова, побачити, що роблять швець, садівник, токарь? Будь ласка — перед вами книжки Марії Познанської: «Де сонце і квіти» (1950), «Маленьким друзям» (1953), «Асканія-Нова» (1954), «Про чудо-ліс, що на полі зріс» (1956), «Дуровська залізниця» (1958), «Про білий халат і наших малят» (1959), «Що я знаю про метро» (1961), «Любій малечі про цікаві речі» (1964), «Жоржини цвітуть!» (1970) та багато інших. Марія Познанська створила художні цінності, що збагачують духовний світ дітей, збуджують у них глибокі патріотичні почуття. Писати для дітей не так вже й легко, а для малят — ще й важче. Проте саме вони надихали поетесу на нові творчі задуми, викликаючи почуття відповідальності за кожне своє слово. Марія Познанська часто зустрічалася зі своїми читачами у дитячих садках, школах, будинках піонерів, бібліотеках. І нехай сьогодні дещо заідеологізованими виглядають поеми «Валя Котик» та «Жоржини цвітуть!», присвячені малим героям Великої Вітчизняної війни, але важко не відчувати материнську ніжність автора до своїх героїв, вболівання за дитинством, яке жорстоко відібрала війна, та гордість за недитячу мужність 14-річного партизана Валі Котика і 11-річного зв'язківця київського підпілля Казика Гапоненка. Їхній героїзм і сьогодні має виховувати у молодого покоління почуття патріотизму, силу волі, стійкість і відвагу. І у наш непростий час такі риси характеру потрібні людині. А пам'ять про ті суворі тяжкі події, про мужність усього українського народу повинна назавжди залишатися в душах і серцях людей.

За віршовану розповідь «Фортеця над Дніпром» та збірку «Щоб ти був щасливим» Марія Познанська стала лауреатом премії ім. Лесі Українки за 1978 рік. Чимало творів М.А. Познанської вміщено до читанок, хрестоматій дитячої літератури, їх читають малюкам у дитсадках. Твори відомої української поетеси перекладені багатьма мовами світу. Не старіють вірші, бо сповнені вони невичерпної любові до дітей. «Усьому свій час!» Так, частина творчого доробку Марії Познанської зараз не відповідає часові, але ще багато років вдячні малюки відкриватимуть для себе той багатобарвний світ з поезіями поетеси, яка віддала їм свій талант та материнську любов.